

בש"פ 7265/19 - מדינת ישראל נגד עזיז ג'בארין, אחמד ג'בארין, אמיר ג'בארין

בבית המשפט העליון

בש"פ 7265/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים: 1. עזיז ג'בארין
2. אחמד ג'בארין
3. אמיר ג'בארין

בקשה ראשונה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ד בחשון התש"ף (12.11.2019)

בשם המבקשת: עו"ד שרית חתוקה

בשם המשיבים 1 ו-3: עו"ד תמי אולמן; עו"ד שאדי סרוג'י

בשם המשיב 2: עו"ד שלומי שרון

החלטה

1. בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) בתשעים ימים, החל מיום 15.11.2019, או עד למתן פסק דין בעניינם

עמוד 1

בתפ"ח 37031-02-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 15.2.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד המשיבים. על-פי המתואר בכתב האישום, המשיבים, בני דודים, קשרו קשרים אחר אשר זהותו אינה ידועה במטרה לגרום למותו של סלים ג'בארין (להלן: המנוח), וזאת על רקע סכסוך דמים מתמשך בין המשפחות. על פי המתואר בכתב האישום, המשיב 3 עקב אחר המנוח בצאתו ממקום עבודתו, ועל בסיס דיווחיו בדבר מסלול התקדמותו של המנוח, ארבו לו המשיבים 1-2 והאדם האחר, כשהם חמושים, וחסמו את נתיב נסיעתו. בהמשך לכך, שניים מביניהם, רעולי פנים, ירו לעבר רכבו של המנוח לכל הפחות 23 קליעים – מה שגרם למותו, וכן לפציעתם של שניים מן הנוסעים ברכבו. עוד צוין בכתב האישום כי מיד לאחר הירי, נמלטו המשיבים 1-2 והאדם האחר מזירת האירוע, ובהמשך הוצת הרכב שבו השתמשו, במטרה להעלים ראיות.

בגין מעשים אלה, יוחס לכל אחד מן המשיבים ביצוע עבירות של רצח בכוונה תחילה לפי סעיפים 300(א)(2) ו-301 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו-335 לחוק העונשין; וכן עבירות בנשק לפי סעיפים 144(א)-(ב) לחוק העונשין.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת לבית המשפט המחוזי בקשה להורות על מעצרם של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. בהחלטה מיום 11.4.2019 (מ"ת 37070-02-19; כב' השופט נ' סילמן) קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה הקושרות את המשיבים למעשים המיוחסים להם, תוך שציין ביחס למשיב 3 כי התשתית הראייתית הלכאורית נגדו "מאפשרת לראות בו צד לעבירה, שאינו מבצע עיקרי (או בצוותא) דווקא". משכך, הורה בית המשפט המחוזי על הפניית המשיב 3 לקבלת תסקיר מעצר, לשם בחינת חלופת מעצר בעניינו. בהמשך לכך, ביום 8.5.2019, התקבל התסקיר האמור, בו העריך שירות המבחן כי "קיים סיכון לא מבוטל להישנות התנהגות פורצת גבולות" מצדו של המשיב 3, ועל כן המליץ שלא לשחררו לחלופת מעצר.

4. בהחלטה מיום 5.6.2019 (מ"ת 37070-02-19; כב' השופט נ' סילמן) הורה בית המשפט המחוזי על מעצרם של המשיבים 1-2 עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם, ועל מעצרו של המשיב 3 בפיקוח אלקטרוני. ואולם, ביום 11.6.2019 קיבל בית משפט זה את עררה של המדינה על בעניינו של המשיב 3 והורה אף על מעצרו של המשיב 3 מאחורי סורג ובריוח עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו (בש"פ 3881/19; כב' השופט י' עמית).

5. להשלמת התמונה, יצוין כי שלב ההוכחות בתיק טרם החל ולעת הזו נקבעו חמישה מועדים לדיוני הוכחות במהלך חודש ינואר 2020.

טענות הצדדים

6. המבקשת טוענת כי מסוכנותם הרבה של המשיבים עולה מתוך חומרת המעשים המיוחסים להם, וכמו גם מנסיבות ביצועם המעידות על תכנון מוקדם ועל מאמצים להסוות את זהותם ולהעלמת ראיות. עוד טוענת המבקשת לקיומו של חשש ממשי להימלטותם של המשיבים מאימת הדין וכן לשיבוש הליכי משפט, זאת, בשים לב לסכסוך המשפחתי אשר עומד ברקע לאישומים. אשר לקצב התקדמות ההליך, המבקשת ציינה כי אמנם לא נקבעו מועדים נוספים לאחר חודש ינואר 2020 עקב יומנו העמוס של בית המשפט המחוזי ואולם בדעתה להגיש בקשה לקביעת מועדים נוספים.

7. המשיבים מצדם מתנגדים לבקשה, ובמסגרת הדיון שהתקיים לפני טענו, בעיקרו של דבר, כי קצב התקדמות ההליך אינו מספק, וכי העיכוב המשמעותי בו אינו רובץ לפתחם. בתוך כך, צוין כי לעת הזו טרם החלה שמיעת ההוכחות בתיק, וכי במשך חודשים רבים התמהמה המבקשת בהעברת חומרי החקירה לידיהם - אשר, כנטען, עדיין טרם הושלמה. עוד טוענים המשיבים כי נוכח העובדה שהוקצו בשלב זה לשם שמיעת ההוכחות רק חמישה חצאי ימים במהלך חודש ינואר 2020, ובשים לב לקשיים הראייתיים ולריבוי העדים בתיק, הרי שהצפי לסיום התיק הוא עוד זמן רב. כמו כן, נטען כי נוכח התמשכות ההליך יש מקום להורות על קבלת תסקיר מעצר אף ביחס למשיבים 1 ו-2 ולבחון אפשרות לחלופת מעצר בעניינם.

דיון והכרעה

8. לאחר שעייתי בבקשה ושמעתי את טענות באי כוחם של הצדדים במסגרת הדיון שהתקיים לפני, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל.

כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בית המשפט נדרש לאיזון שבין חירותו של הנאשם לבין שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. בתוך כך, על בית המשפט להביא במניין שיקוליו, בין היתר, את משך שהותו של הנאשם במעצר; את קצב התקדמות ההליך; את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם; את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור; וכן, את החשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות הנאשם מאימת הדין (ראו למשל: בש"פ 9507/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (20.12.2017); בש"פ 2237/19 מדינת ישראל נ' פלונית, פסקה 8 (3.4.2019); בש"פ 4647/19 מדינת ישראל נ' חרלוב, פסקה 8 (17.7.2019)). ככל שמתארך פרק הזמן בו שוהה הנאשם במעצר, כך נעה נקודת האיזון אל עבר חירותו, ועל בית המשפט לשוב ולבחון את האפשרות להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופת מעצר, בשים לב למכלול השיקולים האמורים (ראו: בש"פ 6226/19 מדינת ישראל נ' דניאלי, פסקה 9 (6.10.2019)).

9. יישומן של אמות המידה אלה על ענייננו מוביל לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיבים.

המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבים עולה מעצם חומרתה של העבירה המיוחסת להם - עבירת הרצח, מהחמורות שבספר החוקים, והמקימה חזקת מסוכנות, וכמו גם מנסיבות ביצועה, כמתואר בכתב האישום. לכך מתווסף סכסוך הדמים המתמשך בין המשפחות אשר עמד ברקע האישומים המיוחסים למשיבים. למסוכנות זו יש להוסיף את

החשש המובנה הקיים בעבירת הרצח להימלטות הנאשם מפני אימת הדין, וזאת משהעונש הקבוע בצדה הוא מאסר עולם חובה (ראו: בש"פ 6910/13 מדינת ישראל נ' קבלאן, פסקה 17 (17.10.2013); בש"פ 6888/13 מדינת ישראל נ' דלו, פסקה 5 (27.10.2013)). לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב 2 אשר הורשע בעבירות אלימות.

10. אמנם כן, קצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי רחוק מלהשביע רצון, ועל כך משליכים המשיבים את עיקר יהבם, ובצדק. כאמור, שלב ההוכחות טרם החל אף שכתב האישום נגד המשיבים הוגש כבר ביום 15.2.2019, ונכון לעת הזו קבועים בתיק חמישה מועדי הוכחות בלבד במהלך חודש ינואר 2020. אין ספק כי יידרשו מועדים רבים נוספים לסיום שמיעת התיק והצפי לסיומו לא נראה באופק. אף שברי כי יומנו של בית המשפט המחוזי עמוס לעייפה, אין להשלים עם מצב זה ויש לקבוע מועדי הוכחות נוספים כנדרש על מנת להגביר באופן ממשי את קצב התקדמות התיק. ואולם, אף שיש להצר על התמשכות ההליכים בתיק, נקבע לא אחת כי חלוף הזמן כשלעצמו אינו מאיין את משקל האינטרסים הציבוריים, וכי יש לבחון את הנסיבות בכללותן על רקע השיקולים הרלוונטיים, לרבות מסוכנות המשיבים (ראו: בש"פ 9797/17 מדינת ישראל נ' כנעאן, פסקה 15 (7.1.2018); בש"פ 1957/19 מדינת ישראל נ' עודה, פסקה 15 (17.4.2019)).

11. בנסיבות אלה, ובאיזון הכולל בין מכלול השיקולים הרלוונטיים, הגעתי לכלל מסקנה כי לא ניתן לקבוע כי לעת הזו הוסטה נקודת האיזון לכיוון זכות המשיבים לחירות, וכי זכות זו גוברת על האינטרס שבשמירה על שלומו וביטחונו של הציבור.

12. אשר על כן, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים בתשעים ימים, החל מיום 11.11.2019, או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 37031-02-19 בבית המשפט המחוזי בחיפה, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ז בחשון התש"ף (14.11.2019).

ש ו פ ט ת